

Domslut

Artikel 168 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell praxis enligt vilken en beskattningsbar person får dra av hela den ingående mervärdesskatten på förvärvet av varor och tjänster i samband med ekonomisk verksamhet, som omfattas av mervärdesskatt, och icke-ekonomisk verksamhet, som inte omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatt, när det i den tillämpliga skattelagstiftningen saknas särskilda bestämmelser om kriterier och metoder för en fördelning som skulle göra det möjligt för denna person att fastställa den andel av denna ingående mervärdesskatt som ska hänföras till personens ekonomiska verksamhet respektive dennes icke-ekonomiska verksamhet.

(¹) EUT C 13, 15.1.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staatssecretaris van Financiën mot L. W. Geelen

(Mål C-568/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artikel 9.2 c och e — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 52 a — Artikel 56.1 k — Tillhandahållande av tjänster — Platsen för beskattningsbara transaktioner — Skattemässig anknytning — Interaktiva erotiska framträdanden som filmas och sänds direkt via internet — Underhållningsverksamhet — Begrepp — Plats där tjänsterna faktiskt utförs)

(2019/C 230/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: L. W. Geelen

Domslut

- 1) Artikel 9.2 c första strecksatsen i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002, och artikel 52 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att ett tillhandahållande av sammansatta tjänster, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, som består i att tillhandahålla interaktiva erotiska framträdanden som filmas och direktsänds via internet, utgör en "underhållningsmässig verksamhet" i den mening som avses i dessa bestämmelser, vilken ska anses "utföras faktiskt", i den mening som avses i dessa bestämmelser, på den plats där leverantören har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast driftsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls eller, i avsaknad därav, på den plats där denne är bosatt eller stadigvarande vistas.

- 2) Artikel 9.2 e tolfte strecksatsen i sjätte direktivet 77/388, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2002/38, och artikel 56.1 k i direktiv 2006/112, jämförda med artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1777/2005 av den 17 oktober 2005 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 77/388, ska tolkas så, att ett sådant tillhandahållande av tjänster som det som är aktuellt i det nationella målet, som består i att tillhandahålla interaktiva erotiska framträdanden som filmas och direktsänds via internet, inte omfattas av tillämpningsområdet för dessa bestämmelser när tjänsterna tillhandahålls mottagare som samtliga befinner sig i samma medlemsstat som tjänsteleverantören.

(¹) EUT C 424, 11.2.2017

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Riigikohus — Estland) — Mittetulundusühing Järvelaev mot Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (Pria)

(C-580/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensam jordbrukspolitik — Stöd till landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) — Förordning (EG) nr 1698/2005 — Tillämplighet i tiden (ratione temporis) — Artikel 72 — Varaktigheten av investeringsinsatser — Betydande förändring av den samfinansierade investeringsinsatsen — Sak som förvärvats med hjälp av en investeringsinsats som samfinansierats av Ejflu och hyrts ut av stödmottagaren till tredje man — Finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken — Förordning (EG) nr 1306/2013 — Artiklarna 54 och 56 — Medlemsstaternas skyldighet att återkräva belopp som felaktigt betalats ut för utgifter för vilka det förekommit oegentligheter eller försummelser — Begreppet oegentlighet — Inledande av förfarandet för återkrav)

(2019/C 230/09)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mittetulundusühing Järvelaev

Motpart: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (Pria)

Domslut

- 1) Varaktigheten av en investeringsinsats som, såsom i det nationella målet, har godkänts och samfinansierats av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) under programperioden 2007–2013 ska bedömas utifrån bestämmelserna i artikel 72 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Återkrav av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med denna insats ska grunda sig på artikel 56 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008, när återkravet sker efter den nämnda programperiodens slut, det vill säga efter den 1 januari 2014.
- 2) Den omständigheten att mottagaren av ett stöd — som, såsom det stöd som är aktuellt i det nationella målet, har betalats ut i samband med en investeringsinsats som samfinansierats av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) inom insatsområdet Leader, som omfattas av förordning nr 1698/2005 — hyr ut den sak som förvärvats med hjälp av detta stöd till en tredje man som använder den för samma verksamhet som den som stödmottagaren skulle bedriva, kan utgöra en betydande förändring av den samfinansierade insatsen i den mening som avses i artikel 72.1 i denna förordning. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida så är fallet, med beaktande av alla faktiska och rättsliga omständigheter i det enskilda fallet och mot bakgrund av de alternativa villkor som avses i leden a och b i denna bestämmelse. För att kunna slå